

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

56. Modestvs Religiosus ex Mendicantibus facultate quâdam viuæ vocis oraculo olim Ordini suo concessâ etiam num hodie vtitur, idque probabiliter non malè iuxta Theologis Germaniæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Theologorum, qui agnoscunt iterationem Confessionis necessariam in peccato dubio: non item in numero dubio, si vtrumque certò deinde comperiamus. Tum ob rationem, quia hoc ipsò, quod numerus parvus in maiore contineatur, ab eoque absorbeatur, censetur perinde ac ipse sufficienter explicatus: at verò peccatum dubium, cum separatim exponatur, & non in alio imbibatur, in se explicari oportet, vt sufficienter intelligatur. Deinde non improbabiler negari posset antecedens, vt agnoscit Card. Lugo, etsi sapienter putet, in re morali non facilè esse recedendum à sensu communi. Quod si Magdalena nullum certum numerum exprimere posset, satisfaceret, si exprimens tempus, quo turpitudini operam dedit, diceret, se per tres annos omnibus expositam fuisse tam solutis, quàm coniugatis, tam laicis, quàm Clericis, vt rectè post alios tenet Tanner Tom. 4. D. 6. Q. 7. n. 45.

LVI. *Modestus ex ordine sacro Mendicantium Sacerdos dum confessionibus excipiendis exponitur, petijt à R. P. Provinciali suo quasdam facultates absoluendi extraordinarias, & inter alias accipit potestatem dispensandi cum incestuosis coniugatis intrà secundum gradum ad petendum debitum; quæ concessio olim à Pio V. facta est sacro illi ordini viue vocis oraculo, quamuis interea temporis omnia prædicti ordinis indulta per novam Bullam*

Bullam Pontificiam ita fuerint cōfirmata, ac si de verbo huic presenti essent inserta. Queritur. Virū Modestus etiamnum hodie facultate illā vti possit?

Videtur non posse. Ita multi Theologi, quos refert & sequitur Diana tum alibi, tum P. II. Tr. 6. R. 45. propter Bullam editam ab Urb. VIII. 1631. 20. Decemb. quā omnia viuæ vocis oracula sustulit. Tum quia stylus curiæ Romanæ ita tenet, vt testatur *cit. Author.* Tum quia aliàs Bulla prædicta Urbani esset profus frustranea, quod est absurdum. Tum quia oracula viuæ vocis, quantumuis confirmentur per talem sequentem aliquam Bullam, adhuc tamen manent viuæ vocis oracula, quia per confirmationem non immutatur illorum natura. Ergo etiam subiecta manent reuocationi Urbani Pontificis.

Resp. Probabile videri, Modestum etiam hodie vti posse facultate illā. Ita Theologi non pauci in Germania nostra. Item P. Laurentius Peyrinus in *priuilegijs Minim.* Tom. 3. c. 12. *constit.* 18. Urbani VIII. Lezana in *sum. quest. regul.* To. 1. c. 3. n. 2. & plures alij apud Dian. *loc. cit.* vbi ait, P. Franciscum de Lugo in manuscripto sibi cōmunicato Romæ hoc ipsum fusè tueri. Prob. Responsio nostra hâc ratione. Per Bullam Urbani Papæ reuocantur solùm ea priuilegia, quæ præcisè & mera sunt oracula viuæ vocis. Atqui concessio in nostro casu absoluendi incestuosos coniugatos

intra secundum gradum non est amplius præ-
 cisè & merum oraculum tale viuæ vocis. Er-
 go &c. Maior patet, quia cum prædictum
 decretum Urbani sit odiosum & pœnale, re-
 stringi debet ad certam verborum proprieta-
 tem, secundum regulam juris Can. prout ha-
 betur in Bonifacio VIII. *conuenit odia restringi,
 & favores ampliari: itè iuxta illà 49. in pœnis be-
 nignior interpretatio est adhibenda.* Prob. Mi-
 nor. Quodcumque confirmatio priuilegio-
 rum fit non tantum confusè & formâ com-
 muni, sed ex certa scientia & forma speciali,
 tunc fert nouam concessionem & priuilegia
 etiam reuocata aut aliter amissa reparat, vt
 docetur in *tr. de LL. ex c. 1. de transactione, &
 c. venerabilis de confirmat.* Atqui priuilegia
 Mendicantium interque ea viuæ vocis oracu-
 la à diuersis Pontificibus ita confirmata sunt,
 nempe cum hac clausula: *ac si eorum tenores
 de verbo ad verbum &c.* Item ex certa scientia,
 vt constat ex Bulla Pauli V, in qua Pontifex
 confirmans Societatis institutum sic loqui-
 tur: *motu proprio, & ex certâ scientiâ, deq; Apo-
 stolica potestatis plenitudine laudabile prædictæ So-
 cietatis institutum, nec non priuilegia, facultates,
 exemptiones, gratias & indulta, qualiacunq; sint,
 approbamus, & confirmamus, eaque omnia & sin-
 gula innouamus, & de nouo concedimus.* Similia
 habent Bullæ diuersarum aliarum Religio-
 num. Ergo priuilegia, interque ea viuæ vocis
 oracula

oracula sic confirmata & innouata nouam vim & concessionem acquisuerunt. Ergo non sunt amplius præcisè & meta oracula viuæ vocis, sed oracula bullata. Ergo non amplius subiacent reuocationi Urbani VIII. Et sanè conueniens est, vt priuilegia Regularibus concessa, interque ista viuæ vocis oracula saltem post talem innouationem & confirmationem conseruentur, cum fuerint data intuitu meritorum & sanguinis sparsi pro conseruatione & exaltatione sanctæ ac Catholicæ Ecclesiæ, quæ merita in dies augentur, & sanguis perpetim manat.

Ad 1. in contrarium dicimus, stylum curiæ Romanæ laudabilem esse, nihil tamen præiudicare debere sententijs theologicis in Auctoritate & Ratione bene fundatis, quò minus aliquis tutò has sequi in praxi possit. *Ad 2.* Bullam Urbani suum sortiri effectum in oraculis viuæ vocis, quæ vim Bullæ non acquisierunt. *Ad 3.* ex dictis patet, oracula scilicet, viuæ vocis ex confirmatione nouam vim acquisiuisse, & ex oraculis meris in bullata transiisse, adedque naturam suam quodammodo exuisse. Quare Pontifices oracula viuæ vocis confirmasse dicuntur, non relinquendo ea, quæ talia, vt argumentum aduersariorum malè supponit, sed in melius ac fortius Bullarum robur transferendo, perindè ferme ac Deus peccata tegere dicitur non relinquendo, sed

sed auferendo, & melius quid sanctitatem scilicet animæ substituendo Virgent. Ipsæ etiam Bullæ confirmantes oracula viuæ vocis reuocantur per clausulas illas *non obstantibus.* Ergo. Resp. ex dictis, oracula viuæ vocis sic bullata non esse amplius mera oracula viuæ vocis; reuocationi autem etiam istorum obstare multa videri potuerunt, quæ per dictas clausulas remouentur.

LVII. *Mariophilus pius Sacerdos & Cultuè B. Virginis apprimè deditus frequenter baptizat infantes in Nomine Patris & Filij & Spiritus Sancti, ac Intemeratæ Virginis, vt eos sic Deiparæ singulares Clientes constituat, & vicissim Beatiss. Virginem ipsdem peculiarem Patronam exoret. Queritur. Vtrum Sacramentum sic collatum subsistat & valeat?*

Videtur non valere. Ita nonnulli apud Dianam P. 2. Tr. 15. resol. 48. Nam forma est falsa ex additione vltimorum verborum, vt aperte etiam docet Vasquez in 3. part. D. 129. c. 7. n. 107. hæc autem verba in illa forma involui, probatur. Tum quia Mariophilus non habet voluntatem verè baptizandi, antequam vltima verba proferantur. Ergo æquè hæc, ac priora formam ingrediuntur. Tum quia omnia verba eodem modo pronuntiantur. Ergo eodem etiam modo significant nomen & auctoritatem Beatiss. Virginis, atque nomen & auctoritatem SS. Trinitatis, quod veritati formæ repugnat. Resp.